

An aerial photograph of a city, likely Madrid, showing a grid-like street pattern and several large, dark, rectangular structures that appear to be ruins or damaged buildings. The image is in a sepia or brownish-orange tone. Overlaid on the image is large, bold, black text.

fascisten

verwoesten

SPANJE

„De „roden” dat zijn de tienduizenden arbeiders van Madrid die vrijwillig de wapens grepen, de boeren van Castilië, de mijn-werkers van Asturië, de eenvoudige dorps-pastoor der Basken, de kunstenaars en de intellectuelen der hoofdstad, de leider der Katholieke jeugd Bergamin en de Catalaanse nationalistien. De magere vrouwen die de wapens grepen, de jongen van zestien jaar die zich vanmorgen meldde, vierde zoon uit een gezin waarvan reeds drie broeders aan het front staan, de militionaire aan het front, waarvan de getekende wenkbrauwen half uitgewist waren door de regen, de boerenarbeider die ons lachend een koninklijk papier: „Afgekeurd voor de militaire dienst” liet zien, de student die in Naval-Peral als een paard ingespannen de kanonnen voorttrok en de professor in de mathematica, die zijn batterij-commandant was, dat alles zijn de „roden”...

Jef Last
in zijn „Brieven uit Spanje.”

fascisten schieten bij voorliefde

n de tiendu-
Madrid die
epen, de boe-
mijn-werkers
oudige dorps-
kunstenars
hoofdstad, de
jeugd Berga-
nationalisten.
ie de wapens
n zestien jaar
meldde, vierde
aarvan reeds
et front staan,
t front, waar-
wenkbrauwen
oor de regen,
e ons lachend
: „Afgekeurd
t” liet zien, de
Peral als een
de kanonnen
sor in de ma-
terij-commando
de „roden”...
Jef Last
n uit Spanje.”

op het Rode Kruis!

De correspondent van de „Times” te Barcelona heeft een gesprek gehad met dr. Kenneth Sinclair Loutit, de leider van de Britse Rode-Kruisafdeling aan het front van Huesca.

Dr. Loutit verklaarde: „dat het onmogelijk was de Rode-Kruis-ken-
tekenen aan te brengen, daar de fascisten die 't eerste als doel namen.”

Er zijn vele regerings-manschap-
pen behandeld, die wonden van
dum-dum-kogels hadden. De dokter
had zelfs kisten met dum-dum-ko-
gels gezien, die nog geen drie
maanden geleden in Duitsland wa-
ren vervaardigd.

Op 9 December schoten fascisti-
sche oorlogsvliegers een Frans pas-
sagiers-vliegtuig omhoog. Onder de
gewonden bevond zich.... Dr. Enny,
een vertegenwoordiger van het In-
ternationale Rode Kruis die op weg
was naar Madrid!

Voor het fascisme zijn dus niet al-
leen gewonde tegenstanders niet
veilig, neen, zelfs degenen die deze
slachtoffers willen verbinden of ver-
plegen zijn het mikpunt van hun
moordlust!

Bovendien, heeft Franco niet be-
volen het eerste de ziekenhuizen van
Madrid onder schot te nemen?

fascistische „rassen-theorieën”

De Nazi-majoor Suchsland schreef in het Duitse tijdschrift „Archief voor rassen-biologie” (deel 30 jaargang 1936) het volgende:

„Een lucht-aanval op een stad moet derhalve uitgaan van de volgende overwegingen:

Een bom die op een voornamelijk wijk wordt geworpen zal niet alleen relatief weinig slachtoffers maken, doch deze zouden bovendien nog juist diegenen zijn die op grond der rassen-theorie gespaard moeten blijven.

Van de andere zijde bezien zal het aantal slachtoffers van een bom, die geworpen wordt op een arbeiderswijk, veel groter zijn en deze slachtoffers zijn zelfs op grond van dezelfde rassen-theorie als welkom te begroeten.”

De fascistische rassen-theorie acht dus het uitmoorden van de arbeidersklasse „welkom” terwijl het leven der rijken gespaard moet blijven!

ieën"

en fascistische „heldendaden"

chsland schreef
chrift „Archief
' (deel 30 jaar-
ende:

val op een
e uitgaan van
egingen:

een voorna-
eworpen zal
atief weinig
n, doch deze
nog juist die-
o grond der
spaard moe-

zijde gezien
chtoffers van
orpen wordt
ijk, veel gro-
slachtoffers
van dezelfde
welkom te

rassen-theorie
den van de ar-
om" terwijl het
aard moet blij-

Op Getafe, ten Zuiden van Ma-
drid hebben de fascistische vliegers
bommen laten vallen. Daardoor zijn
zeventig kinderen, die op straat aan
't spelen waren gedood en een aan-
tal anderen zwaar gewond.

De Reuter-correspondent bij Ma-
drid meldt over deze lucht-aanval:

„Ik zag een vader zijn zoontje
wiens rug gehavend was, op de
schouders nemen; ik zag een vrouw
een klein meisje dragen, met een
verminkt gezichtje; ik zag ouders
die hun kinderen trachtten te her-
kennen onder de lijkjes die in een
auto waren neergelegd....."

Zo brengen de fascistische moor-
denaars de „rassentheorie" van hun
Duitse rot-genoten in de practijk!

Dat lot kan ook de Nederlandse
arbeiderskinderen treffen!

Slechts één methode kan dat ver-
hinderen: De eensgezinde onder-
steuning van de Spaanse vrijheids-
strijders en de eensgezinde strijd
van alle democratische elementen
van ons land tegen het Mussert-ge-
vaar!

De Centrale raad van de Sowjet vakverenigingen deelde mede dat de geld-inzamelingen ten gunste van Spanje in ongeveer een maand 47½ miljoen roebel hebben opgebracht.

Voor dit bedrag werden levensmiddelen gekocht die naar Spanje werden gezonden.

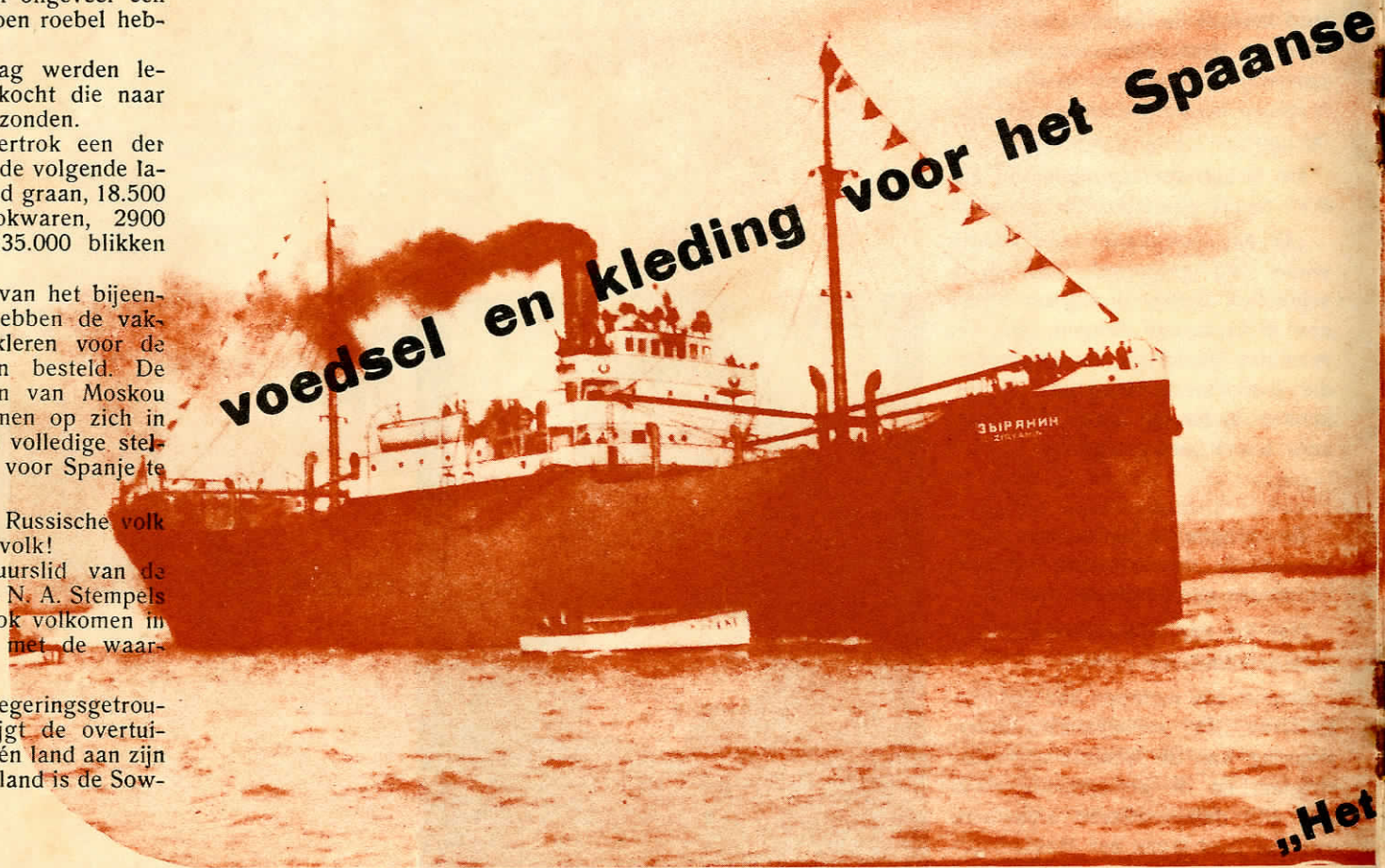
Uit Odessa vertrok een der vele schepen met de volgende lading: 117.000 poed graan, 18.500 poed spek, rookwaren, 2900 poed boter en 235.000 blikken conserven.

Voor een deel van het bijeengebrachte geld hebben de vakbonden warme kleren voor de Spaanse kinderen besteld. De confectie-fabrieken van Moskou en Leningrad namen op zich in tien dagen 27000 volledige stellen kinderkleding voor Spanje te vervaardigen!

Dat deed het Russische volk voor het Spaanse volk!

Het hoofdbestuurslid van de Vrijheidsbond Mr. N. A. Stempels verklaarde dan ook volkomen in overeenstemming met de waarheid:

„Het Spaanse regeringsgetrouwe volksdeel krijgt de overtuiging dat slechts één land aan zijn zijde staat en dat land is de Sowjet-Unie.”

paanse volk

„Het Sowjet-land geeft ons bewijzen van broederschap”

Naar het „Havas”-persagentschap uit Barcelona meldt, is de verjaardag van de Russische November-revolutie daar gevierd met een demonstratie waaraan naar schatting 400.000 mensen hebben deelgenomen.

Antonof Owtenko, de consul van de Sowjet-Unie bedankte uit naam van zijn regering en het Russische volk, waarbij hij verzekerde dat de Russen hun Spaanse kameraden willen steunen in hun strijd tegen het fascisme.

Companyns, de president van Catalonië antwoordde: „In deze voor ons zo moeilijke uren heeft het grote Sowjet-land ons de bewijzen gegeven van zijn broederschap. De Sowjet-Unie heeft haar hart en haar armen voor ons geopend. Dat is voor ons een bevestiging in de strijd die wij voeren voor beschaving, wet en recht. Catalonië zal tot den dood vechten voor zijn vrijheid”.

elk huis een vesting

Toen de fascistische legers op Madrid aangolfden verkondigden hun radio-station: „Dat de verovering van Madrid een kwestie van uren was.”

Toen zij, dank zij de hulp van Italiaanse en Duitse bommenwerpers er in slaagden in de voorsteden van Madrid voor een ogenblik vaste voet te krijgen, publiceerde de Duitse fascistische pers reeds de intocht van Franco in Madrid! Maar de fascististen hadden echter buiten de onverzettelijkheid van het Spaanse volk gerekend. Elk huis werd een vesting en moest als 't ware door de fascististen als een burcht belegerd worden. Hevige gevechten speelden zich in nauwe straten af en de moordenaars van het Spaanse volk spaarden mensen noch materiaal. De Moren vochten in de straten, de Duitse en Italiaanse vliegtuigen bestookten de bevolking uit de lucht en nog kon de „super-Spanjaard” Franco Madrid niet op de knieën dwingen. „No pasaran” was het wachtwoord der volksmilitie en na vier weken van stormaanvalen moest Mola erkennen „dat de grootste moeilijkheden nog moesten overwonnen worden.....”

Een diep tragische aanblik bieden de landwegen, in de streken waar de legers van Franco en Mola in opmars waren. Terwijl de mannen in de dorpen achterbleven, vluchtten de vrouwen en kinderen in panische schrik.

Weliswaar strooiden de fascistische vliegtuigen strooi-biljetten uit „dat zij de bevolking welgezind waren”, doch de ervaring had anders geleerd. Had Franco zijn Moren niet naar Spanje gehaald met de belofte dat zij zoveel mochten plunderen als hun lief was? Werden door het schuim der vreemdelingen-legionairs de vrouwen der „overwonnen” steden en dorpen niet op de gruwelijkste wijze overweldigd en geschonden?

Werden Spaanse meisjes, die als legionnaires in handen der fascistten vielen niet aan een twintigtal Moorse barbaren uitgeleverd?

Werden vrouwen of grijsaards ontzien? Werden niet vaak de kinderen gelijktijdig met hun ouders gefusileerd?

Dat alles weet het Spaanse volk uit ervaring! Is het dan ook niet begrijpelijk dat het hele volk als één man strijdt om Spanje van het fascisme te verlossen?

waartegen ook de Spaanse vechten vrouwen

„.....zagen zij bij Torryos de lijken van de „roden“ op Chinese manier, twee aan twee vastgebonden aan een touw dat tussen de bomen gespannen was? Hoorden ze de jonge Phalangisten vertellen hoe ze socialistische parlaments-leden uit een raam op de vijfde verdieping lieten springen? Hoorden ze de jongste van allen verklaren dat hij alleen 73 gevangenen had doodgeschoten?

Of denken zij aan de nacht, waarop gevangen militie-meisjes aan het Talavera-front aan twintig Marokkanen werden overgeleverd?

Of aan Toledo, waar 48 uur na de bezetting het bloed nog steeds vers vloeide en het ziekenhuis nog steeds brandde, waarin 600 gewonden der regeringstroepen geweest waren? „Geweest waren?“ „Nee, waar ze nog waren toen de Marokkanen handgranaten naar binnen slingerden tot de vlammen hun doodstrijd beëindigden.“

(De Engelse journalist Dennis Weaver van de „News Cronicle“, die na deze publicaties door de rebellen gevangen genomen werd.)

de „zegeningen“ van het fascisme....

„Honderden van de onschuldige burgerbevolking, waaronder grotendeels vrouwen en kinderen, vonden den dood of bekwamen afschuwelijke verwondingen door de zinloze bombardementen uit Duitse Junkers- en Italiaanse Caproni-vliegtuigen. Zinloze bombardementen? Inderdaad, slechts de demoralisatie der burger-bevolking. Verschrikkelijk zijn de nood en het leed der overlevenden. In de gangen, op de stenen trappen en platforms der metro ziet men 's nachts honderden daklozen een schamel slaap-plaatsje vinden. Die arme aïgetobde vrouwen, die magere stakkertjes van kinderen, welke men daar overal elders in Madrid ziet, zij vormen een beeld van ellende, dat een diep-schrijnende onuitwisbare indruk achter laat.“

Ds. N. Padt, Mr. N. A. Stempels
(uit hun ooggetuige-verslag over Spanje).

zij schrijven ook aan ons :

Een ogenblik van rust tussen de dagenlange bombardementen...
De militairen benutten de gelegenheid om een brief te schrijven. Wát zouden zij schrijven?

Het antwoord is niet moeilijk. Zij schrijven dat zij doorzetten zullen. Het trotse woord „No pasaran” (Ze komen er niet door) maken zij tot werkelijkheid!

Zij schrijven over de warme kleren en de levensmiddelen die zij kregen uit de Sowjet-Unie, doch ook van de arbeiders van Frankrijk, België, Zweden en Nederland.

Maar zij schrijven niet alleen aan hun verwanten.

Zij schrijven aan alle vooruitstrevende mensen der wereld. Zij vragen van ons de steun en hulp in hun moeilijke strijd.

Zij vragen ons te strijden voor handelsvrijheid van de wettige Spaanse regering, voor opheffing van de „non-interventie”, opdat de Spaanse regering in de gelegenheid wordt gesteld zich oorlogsmateriaal aan te schaffen.

Zij vragen van ons: Solidariteit met de daad!

en in Nederland ?

In Nederland, heeft Mussert gezegd, „zou ook wel eens kunnen gebeuren wat thans in Spanje gebeurt”. Dat betekent dat Mussert met opstand dreigt en we twijfelen er niet aan of hij zal, indien de opzet in Spanje gelukt, in Nederland een zelfde bloedbad willen ontketen.

Van Geelkerken, Musserts adjudant verklaarde in een redevoering: „.....dat de rebellen die daar in Spanje strijden zijn vrienden zijn omdat zij hetzelfde willen als de „Nederlandse” N.S.B. wil”.....”

We weten het dus uit de mond van vooraanstaande figuren van het Nederlandse fascisme. Een dergelijk bloedbad als thans het Spaanse volk treft, zal ook het Nederlandse volk treffen als Mussert c.s. daar de kans voor krijgen!

Is het dan niet de hoogste tijd dat de Nederlandse volksmassa's zich aaneensluiten tegen het dreigende fascistische gevaar?

Momenteel bewijst het fascisme in Nederland zijn „beschaving-brengende” zending nog niet met het gooien van bommen op de bevolking. Voor het moment bepaalt het zich nog tot rotte eieren. Doch in principe is het gelijk, omdat men de beschaving noch met rotte eieren, noch met bommen voorwaarts brengt. Dat het echter niet bij rotte

eieren zal blijven, bewijzen ons de hierboven geciteerde uitspraken!

Moet de Nederlandse vrijheidslievende bevolking dan wachten tot het te laat is, tot ook Nederland in een hel herschapen wordt, tot ook hier alle andersdenkenden in concentratie-kampen gemarteld worden?

Neen, dat mag zij niet! Onze voorouders hebben niet tachtig jaar tegen de Spaanse overheersing gevochten om die vrijheid thans door het fascisme te laten vernietigen!

Wij mogen niet toelaten dat de cultuur en kunstschaten van het Nederlandse volk door het fascisme vernietigd worden, zoals in Spanje gebeurt, zoals in Duitsland gebeurd is!

Wij mogen als vrijheidslievend volk niet toelaten de vreselijke anti-semietische gruweldaden, de geloofsvervolgingen, de terreur tegen anti-fascisten. Daarom het gehele Nederlandse volk solidair met de Spaanse regering!

Overal moet de eis klinken: Opheffing van het wapenembargo voor de Spaanse regering. Naleving van het Non-interventie pact door Duitsland, Italië en Portugal.

Wanneer de Nederlandse anti-fascisten van alle schakeringen gemeenschappelijk voor dit doel strijden, zal dat tevens een grote slag zijn tegen het Mussert-fascisme, dat ons land en zijn bevolking met de ondergang bedreigt!

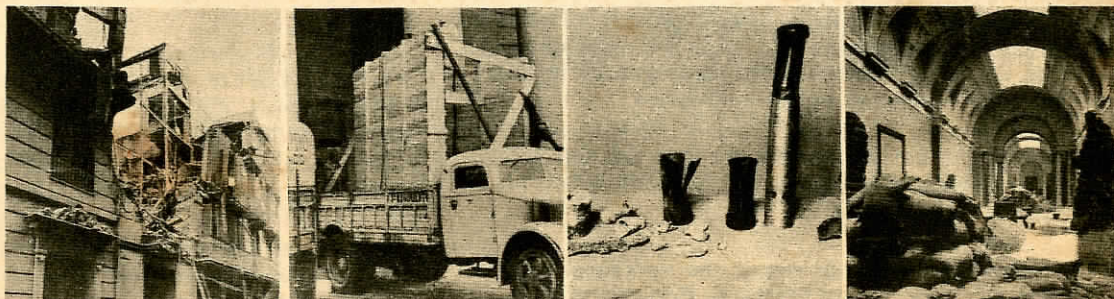
er wereld. Zij
rijd.

an de wettige
ventie”, opdat
l zich oorlogs-

BOMMEN

op het rode kruis

en op de musea

De 16de November, tussen 7 en 8 uur in de namiddag werd, hoe onbegrijpelijk het klinken moge, het Prado-museum en zijn onmiddellijke omgeving het speciale doelwit van een luchtbombardement der opstandelingen. Van de aangerichte schade geven bovenstaande foto's, genomen door den heer Vaamonde Valencia, de architect die sedert 28 October 1936 officieel belast is met de verzorging van dit museumgebouw, een duidelijk beeld.

1. Een der gevels van het gebouw na het bombardement.
2. De regering liet de kostbare doeken tijdig naar Valencia vervoeren.
3. Een gedemonteerde brandbom, die op het museum viel doch niet ontplofte.
4. Beschermingsmaatregelen der regering in de mid-den-zaal.